

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. november 20.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

GAZDAG LÉTÉRE SZEGÉNNYÉ LETT ÉRTETEK

Énekek: 136,1-3.; 656; 230,1.; 466,1-2.

Lekció: Filippi 2,5-11

Alapige: 2 Korinthus 8,9

Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmét; hogy gazdag létére szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, mi boldog nép lehetünk, mert te vagy a mi Istenünk. Imádunk téged, hogy az Úr Jézusban jelentetted ki: kicsoda és milyen Isten vagy. Áldunk, hogy őerte és őáltala lehetünk megváltott gyermekei az Atyának. És köszönjük, Urunk, hogy Jézus Krisztusban nemcsak Megváltót, hanem Megtartót adtál nekünk. Imádunk téged, hogy Szentlelked és igéd által lehet mindez személyessé, te így vagy számunkra Szentháromság Isten.

Bocsásd meg, Urunk, ha esetleg mégsem látszódik a mi életünkön igazán, hogy ki a mi Istenünk. Tudod, Urunk, hogy nem akarunk megmaradni semmilyen olyan bűnben, hamisságban, ami elválaszthatna tőled. Mert elválasztani nem választ el, hiszen Jézus mindenért meghalt és föltámadott, de Urunk, az életünket megkeserítheti, nem tudunk bizonyosságot tenni. Ezért kérjük, Urunk, hogy most is tisztíts meg bennünket, újíts meg, ha kell, hadd látszódjon rajtunk a krisztusi élet. Arra vágyunk, Urunk, hogy valóban az az indulat legyen bennünk, ahogy hallottuk is az igében. De ezért szükség van most is arra, hogy lássuk az Úr Jézus személyét, kegyelmét. Hirdettesd ezért a te igédet!

Azok számára a testvéreink számára, akik a gyász terhét kell, hogy hordozzák most közöttünk, a friss gyász miatt, minősítetten is, Urunk, igazold kegyelmed, szereteted jelét a feltámadás élő reménységében is.

Kérünk téged arra, Urunk, hogy az örök életünkre, és a földi életünk, a földi örök életünkre nézve is legyünk boldogok, mert te vagy a mi Istenünk. Jézusért hallgasd meg imádságunkat, fogadd kedvesen hálánkat.

Ámen.

Igehirdetés

Ezekben a hetekben, valószínű még az újesztendőben is a középiskolákban a szalagavatók ünnepi időszaka van. Én tegnap a Baár-Madas Gimnázium szalagavatóján vehettem részt, és olyan megragadó volt látni a zárótáncban, a keringőben, ahogy érkeztek a fiatalok, jöttek be, és ugye ilyenkor a lányokon a fehér ruha, fiúkon a sötét öltöny. A fehér ruha eszembe juttatta, hogy az Úr Jézus eljövetele az Úr népe számára a menyasszonyi nép várakozása vőlegényére. Egy hét múlva ünnepeljük advent első vasárnapját, és olyan jó arra gondolni, hogyha eljön az Úr Jézus, akkor micsoda dicsőség és micsoda gazdagság vár az övéire.

És egy ünnepi pillanatban itt a földi életben is sok mindent átélhetnek ebből az Úréi. A fiatalok számára, akik szalagavatón vesznek részt, az ilyen tánc és a szalagtűzés, tanáraiknak is, mindenkinek öröm. Utána viszont mi is jön a fiatalok életében? Jön az érettségi, reméljük, a sikeres fölvételi vagy a munka. És bárcsak az lenne az igazság, hogy minden nap a szalagavató után is ilyen ünnepi ruhában lehetnének kifejezve, hogy minden nap ünnep. De a pasaréti családokban is, amikor esetleg nem úgy kezd alakulni valami a gyermek, az unoka vagy dédunoka életében, ahogy úgy szeretnénk, meg ő is, akkor az ember szíve összeszorul és félti. Istenhez is úgy imádkozunk, hogy: – Hát, Uram, segíts neki! Mert a földi életben az érettségi után is lehetnek nehézségek sajnos.

Nem mindig egyszerű a földi élet. És azt gondolom, egyetértetek velem abban, hogy azért nem is olyan egyszerű azt hinni, elhinni, és úgy élni, amiről ez az igeszakasz beszél, hogy Jézus Krisztussal olyan boldog életet kaptunk, amit ez jellemez, hogy vele együtt meggazdagodtatok. Mert amikor az Úr Jézus eljön és elérkezik az örökkévalóság létállapota, létmódja, az valóban nagyon dicsőséges. De hát a földi élet! Pedig tudjuk, hogy már itt elkezdődött az örök élet, és természetesen elviekben minden nap úgy élünk, hogy várjuk mi az Úr Jézust vissza, de a földi életben nem olyan egyszerű hitben átélni azt a boldogságot, annak a gazdagságnak az örömét, amiről itt az igében is szó van.

A szövegekörnyezet, a 8-9. részek, a jeruzsálemi gyülekezet számára tervezett, rendezett adománygyűjtés körül zajlik. Tehát a pénzadomány, bármilyen fajta természetbeni adomány. Amiről az ókortól kezdve az írásmagyarázók mindig megjegyzik, hogy a hívő embert, Isten népe közösségét a pénztárcája felől mindig jól meg lehet ismerni. Hallottuk már itt Pasaréten is többször, hogy legutoljára a pénztárcája szokott megtérni az embernek, mert mégiscsak az köt leginkább a világhoz. S ha a vagyon, a gazdagság kérdésköre tekintetében a helyén van az Isten népe, akkor tényleg nagyon boldog.

Ez az ige arra utal, hogy Jézus nem is csupán példa, mert Jézust példaként is említi, hanem mindenképpen az ő megváltó művének, megváltó személyének az egészét adja vissza ebben az igei kijelentésben.

A Károli-fordítás – a felolvasás az új Károliból történt, mert ott a kegyelem szó szerepel –, a szövegekörnyezet miatt jótéteményt említ. Hogy jótéteményét mutatta meg, azaz ő is adott. A jótétemény szóban pedig benne van a földi értelemben vett vagyon kérdése. Majd Jézus személyét ilyen szempontból is vizsgáljuk röviden. Az ősi szó, a 'kharisz', a kegyelem szava. Jótétemény, ajándék, bűnbocsánat, szabadítás, kegyelem.

Ha azonban Jézus személyének, lényének az egészét akarja elmondani, akkor nemcsak az ő földi élete, hanem az azt megelőző, meg az azt követő létmódja is fon-

tos. És erről szól: Jézus gazdag volt, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok. Itt három jellemző, de két gondolatban is összefoglalható, hogy gazdagsága és szegénysége miért is történt érettünk, és hogy akkor mit is jelent, hogyha mindez igaz, akkor ő általa, az ő szegénysége által meggazdagodtunk.

Itt pedig a múlt idő fontos, mert befejezett megváltó műről beszél: „...gazdag létére szegénnyé lett érettetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok.” Tehát mind a kettő igaz most is. Mert a gazdagság itt, meg a szegénység elsősorban nem is annyira a világi értelemben vett gazdagság, szegénység – majd példákat is látunk –, hanem a bibliai kijelentés fényében kinek látom Jézust világi értelemben is gazdagon vagy szegényen, és akkor máris másképp élem meg lelki szempontból ezeket.

És lehet, hogy a szó fizikai értelmében is másképp adakozik valaki, ha szegény. Rögtön jelzem itt az elején, hogy a macedóniai gyülekezetek, akik még a korinthusi gyülekezet előtt adakoztak, nagyon szegények voltak, és mégis mérhetetlen sok ajándékot gyűjtöttek össze, mert ebben fejezték ki lelki gazdagságukat. Bejezetett megváltó mű, és ennek minden ajándéka – most itt így mondja –, kegyelme jótéteménye az övéié.

Jézus gazdagságáról és szegénnyé lételéről először tehát. Azért fontos, hogy ezt lássuk, hogy összevethessük, hogy akkor milyen gazdagságot szerzett nekünk. A Filippi levélből hallottuk Jézus gazdagságának, dicsőségének a titkát: testté létele előtt is az Úr dicsősége felragyogott, hiszen ő Isten. Ő maga a főpapi imádságában így mondta el, hogy ő elvégezte az a munkát, amit rábízott az Atya, ezzel dicsőítette őt a földön. Majd folytatja, hogy: most pedig, Atyám, te dicsőíts meg engem „azzal a dicsőséggel, amellyel bírtam tenálad a világ létele előtt”. Vagy a Zsidókhöz írt levél 1. részében olvassuk, hogy az isteni dicsőség visszatükröződése Jézuson.

Pedig Jézus földi életében sok mindent elrejtett. A „szegénnyé lett érettetek” kifejezés éppen erre is utal. Még a földi életében is azonban sok mindenben látszott, hogy ő kicsoda valójában. De a testté lett Isten, Jézus Krisztus, az Isten Fia, aki az ígéretek Messiásaként gazdag, hiszen király, királyi családból, királyi városból, és mégis, amikor már a fogantatása körülményei történnek, majd a születése eseményei, akkor látszik, hogy maga a család is már elszegényedett. És emlékszünk, nem palotába született meg a Messiáskirály, hanem a jel, ahogy az angyal meghirdette, az volt, hogy ott fekszik a jászolban a kicsi gyermek.

Egyáltalán nem a földi, világi értelemben vett gazdagság jellemzi a Messiást, az ígéretek szerinti Messiást. Tehát Jézus „gazdag létére szegénnyé lett”. A bűneset utáni állapotokba jött bűn nélkül, de a bűneset utáni állapotok testi és lelki szegénységét egyaránt hordozta.

Testi szegénységéről csak néhány megjegyzés. Tulajdonképpen, amikor az egyik lelkes követője mondta neki, hogy bárhova megy, követi, akkor Jézus azzal tette helyre, hogy: A rókáknak barlangjuk van, az égi madaraknak fészükük, az Emberfiának azonban nincs hova fejét lehajtania. És emlékszünk, hogy tulajdonképpen saját sírja se volt Jézusnak, hiszen valaki kölcsön adta a sírját. Amikor be kellett teljesíteni messiási ígéreteknek ennek az elszegényedett Messiásnak, akkor kölcsön kellett kérni vacsoráló helyet az utolsó vacsorához. Vagy amikor be akar vonulni dicsőségesen számaron, ott is valakitől kölcsön kellett kérnie a szamarat, mert nem volt sajátja.

Jézus tehát a szó testi értelmében is valóban szegénnyé lett, de ez is azért, hogy mutassa, hogy mert ő a lelki értelemben vett szegénységet is magára vállalta.

GAZDAG LÉTÉRE SZEGÉNNYÉ LETT ÉRTETEK

Ha a világi értelemben vett gazdagot úgy lehet jellemezni, hogy annak egyetlen szót soha nem kell kimondania, hogy valamije nincs. Hát azért gazdag, hogy neki mindig mindene megvan. A világi értelemben vett szegénynél pedig általában az a jellemző, hogy többször kell átélnie azt, hogy valami nincs. Örülne, ha lenne, de nincs. És ha a gyermek vagy az unoka kér valamit: nem tudom megadni, nem tudom odaadni, szeretném, de nincs, mert mi nem tehetjük meg esetleg. De Jézus számára ez, hogy nekem minden van – és őneki tényleg mindene volt, hiszen ő gazdag volt, Isten volt – a végén mivé lett az egész? Hogy a végén semmije és senkije nem lett.

Itt fontos kiemelni, hogy a végén még Istene sem lett, hiszen elhagyatottá lett az Istentől. Megint a Filippi levél felolvasott igéjére gondolva: „engedelmes volt haláláig, a keresztfának haláláig”. Ha vállalja azt a megváltó művet, ami neki része volt, és amiért ő eljött az Atya akarataképpen, akkor a végén neki nem maradt semmije és senkije. Mezítelenül függött a kereszten a gyalázat jeleként, még a sírja se volt sajátja – ahogy jeleztem már –, és elhagyta őt az Isten.

Mert azért volt, valamije azért volt Jézusnak, aki ott függött a kereszten. Minden ebből a világból, ami az Isten nélküliség jellemzője. Hiszen a bűnt magára vette, a meghalást, a halált, az örök kárhozatot, mindent, ami elválaszt Istentől. Jelképesen mondva: ő nagyon is gazdag lett mindazzal, ami a te meg az én életemben utálat, bűn. És ha nem történik szabadítás, elveszünk örökre. De mivel „gazdag létére szegénnyé lett”, ilyen értelemben lelki szegénnyé, mindezt vállalta.

S azt írja: ismeritek ezt a kegyelmet. Ez a kegyelem, hogy ő nem csak testi adományokat, jótéteményeket adott, hanem mindenfajta lelki kincset, ahogy jeleztem az elején: bűnbocsánat, szabadítás, Isten jóindulata, szeretete, öröme a bűnösön Jézusért. Római levél 5. részében a 8. versben a Károli fordítás a szerelem szóval írja le: „Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.” A gyönyörű menyasszonyi fehér ruha jelképezi: meghalt a vőlegény az Isten akarataképpen, hogy a bűnös az ő menyasszonyi népe tagja lehessen.

Egyetlen kérdés van itt csupán Jézus gazdagsága és gazdagsága ellenére szegénnyé létele kapcsán, mert ez befejezett megváltó mű, hogy hiszed-e ezt, hisszük-e ezt? Mert itt azt mondja: érettetek. „Gazdag létére szegénnyé lett érettetek.” Aki hiszi ezt, annak az Úr Jézus személye, megváltó műve az ő kegyelme által valóság. Aki nem, az elveszett marad mindörökre, és ha Jézus most jönne el ebben a pillanatban, örökre elveszetteként élne Isten nélkül. A Korinthusi gyülekezethez írt levél Isten népéhez szóló levél. Látszik, hogy mindenképp bátorítani is akarja az Úr népét: és milyen nagy ajándék, hogy a kegyelem miatt még ma is bármikor az Úr kegyelmét el lehet fogadni.

Azt nem kell soha számonkérni majd Jézuson, hogy ő valamit nem tett volna meg értünk bűnösökért. Az ítélet napján nem lehet érv az, hogy nem tudtam, nem hallottam. Az ítélet napján az a kérdés: amit Jézus elvégzett, az számunkra valóság volt a földi életben. Ez a hit. De hogyha az Úr Jézus a mi életünket nem csupán az ő eljövetele utáni örök létmódra akarta megváltani, hanem már a földi életünk során is valamilyen módon mégis csak a vele való boldog életre váltott meg, ezért valóban hadd legyen kérdés, hogy hisszük mi ezt? Hogy gazdag létére szegénnyé lett értünk, hogy aztán – folytassuk – az ő szegénysége által meggazdagodjunk?

A macedóniai testvérekről szó szerint így írja Pál: „Tudtotokra adjuk pedig, atyámfiainak, Istennek azt a kegyelmét, amelyet Macedónia gyülekezeteivel közölt. Hogy

a nyomorúság sok próbái közt is bőséges az ő örömük, és igen nagy szegénységük jószívúságuk gazdagságává növekedett.” Nyomorúság sok próbái, bőséges öröm, és igen nagy szegénység, jószívúságuk gazdagsága. Nem túl vonzó jellemzők: nyomorúság sok próbái, mérhetetlen nagy szegénység. Ki vágyakozik erre közülünk? Egyáltalán hogy lehet ilyen, hogyha Jézus akkora gazdagságot hozott?

Néhány kifejezést azonban mégis fölirtam, hogy hadd vizsgáljon meg bennünket az Úrnak az igéje még most az első gondolatnál, hogy ha Jézus csakugyan az, és az lett vele, ami, akkor illik-e ez a fajta gondolat, érzés, akár még imádság is, hogy valamim nincs. Amikor nincs. És lehet, hogy tényleg nincs, csak mi illik az Úr népéhez? Nincs lakásom, nincs munkám, nincs sikerem, nincs egészségem, nincs társam, nincs gyermekem, nincs időm, nincs türelmem, nincs nyugalmam, nincs békeségem.

Sokszor a hívő embereknek ezek az állítások tények, mert ha valami nincs, az nincs. Csak szeretném az igei üzenet miatt aláhúzni, hogy a baj ott van, hogy a hangsúly, ha valami nincs rendben az Úr népe életében az ő hitével, az énre kerül: az én lakásom, az én időm. Itt viszont az éretteteken van a hangsúly. Ha látom Jézust, hogy vele mi történt értem, és folytatódik, hogy mi mindennel meggazdagított. Néha én is úgy éreztem, mintha Jézus szegénnyé tenni akart volna. De nem szegénnyé tett, hanem szegénnyé lett. De ha nincs a helyén a hívő élet, a hívő életnek a bizalma, reménye, ha nem Jézusra nézek én sem, hanem a körülményekre talán: azért történik minden, hogy szegénnyé tegyen – és keserű szívvel elhangzik az érzés vagy az imádság. Ezzel szemben lehet, hogy valóban sok minden hiányzik a szó világi értelmében, mert nem a gazdagok közé tartozunk, de mégis ott van mellette: jószívúságuk gazdagsága. És a macedóniai testvérek rengeteg anyagi adományt adtak, mert ezzel fejezték ki az Úr és a jeruzsálemi lelki testvéreik iránti szeretetüket. Ők átérték azt, hogy Jézus Krisztus azért lett gazdag létére szegénnyé, hogy ők is az ő szegénysége által meggazdagodjanak.

Meggazdagodni. Megint hadd mondjam ki: a gazdagnak nem kell mondani, hogy neki nincs valamije. Neki mindene megvan. A bibliai gondolat szempontjából: mert tudja, hogy mindent megkapott. És miért kapott meg mindent? Hogy Jézus ezzel adjon neki örömet, és ezzel mutathassa ki azt a kegyelmet, amit ő is kapott. A kegyelem csatornája lehet a világi értelemben szegény és gazdag egyaránt, hogy mások számára adjon, mutassa, élje meg, hogy ki az ő Ura, ki az ő Megváltója.

Itt is igaz, hogy testi gazdagság és lelki gazdagság. És tudatosan hadd mondjam így: nem a világi gazdagság. Mert a világi gazdagság, az nézőpont kérdése. Magyarországon is megvan az az összeg, ami fölött még a világ is azt mondja, hogy ő a felső... tízmillióba tartozik? Mennyit mondjunk, hogy nehogy megsértsünk bárkit is. De nem tudom, hogy Kárpátalján hol van a felső milliók, ezrek, tízezrek kérdése? Vagy Amerikában a megválasztott amerikai elnököt, őrála hogyan gondolkodunk? Gazdag? Vagy szegény?

A világban nem nagyon lehet eldönteni. Attól függ, hogy mihez mérjük. Az ige meg azt mondja, mindig az a kérdés, hogy kihez mérjük, amikor azt mondja, hogy meggazdagodjatok. És lehet, hogy valaki gazdag a szó világi értelmében is, de lehet, hogy nagyon-nagyon szegény a szó világi értelmében, de mind a kettő hívő emberként Krisztus gazdagságában tapasztalja meg a maga élethelyzetében annak az örömét, amit, és a kegyelem csatornája lehet, Jézus rajta keresztül munkálkodik.

Testi gazdagság. Hogy még véletlenül se gondoljon itt senki magára, még magamra se szeretnék gondolni, hogy most gazdag vagyok vagy szegény, ezért inkább

GAZDAG LÉTÉRE SZEGÉNNYÉ LETT ÉRTETEK

Jézus példáját hozom ide: testi gazdagság kérdése, hogy milyen gazdag volt Jézus. Emlékszünk, hogy ott ült egy kútnál, csak abban az időben még nem csapból folyt a víz, hanem kellett valami eszköz, amivel a kútból vizet meríthet, de nem volt neki. És Jézus nagyon-nagyon szomjas, és kérnie kell vizet. Egy pohár vizet kérnie kell, mert akkor és ott olyan szegény éppen, hogy noha szomjas és nem tud vizet inni, és nincs mivel merítenie.

Pedig Jézus híres tanító volt, és a tanítványok elmentek élelemért, mert éhesek is voltak, és kiderült, hogy a samáriai asszonnyal való beszélgetése azért jöhetett létre, mert ezt a fajta élethelyzetet élte át akkor és ott aznap. Nem is tudjuk, hogy utána ihatott-e egyáltalán vizet, mert tulajdonképpen végig beszélt. Aztán a tanítványjaival is végig beszélt, aztán jöttek a samáriaiak is, velük is végig beszélt. Mert nem a víziváson volt a hangsúly már. Mert lehet, hogy valaki szomjas, olyan szegény és nem tud vizet inni, de más tölti már be az életét.

Vagy pedig gondoljunk arra, hogy ki is adott sírt az Úr Jézusnak? Egy nagyon gazdag ember. Gazdag volt Arimátriai József, vállalta az Úr Jézust a meghalása után, és ő adta oda a sírját, hogy oda temessék. Csakhogy nem lehetett temetkezési kultusz hely, pedig most milyen gazdag lehetne Arimátriai József családja, hogyha el lehetne menni Jeruzsálembe, és ott lenne Jézus teste a sírban. A világi gazdagodás szempontjából elmondható: Sajnos! Jézus föltámadt. De arra a pár órára (három nap) szükség volt a sírra, mert messiási ígéret volt, hogy gazdagok sírjába kerül.

Tehát egy szegény élethelyzet, vagy egy gazdag élethelyzet a világi értelemben is Jézussal, Jézusért. Macedónoknak az az állapot, amibe kerültek, gazdasági, társadalmi okai voltak. Úgy emlékszem az olvasmányaimból, még földrengés is volt valamikor azon a területen. Nagyon gazdag vidék volt Jézus kora előtt, de addigra, mikorra Pál írja a levelet, a macedóniai gyülekezetek nagyon szegények lettek, mert az egész környék elég szegénnyé lett, pedig korábban nagyon gazdag környék volt. Nem tudom, hogy Pasarét most szegény környéknek számít vagy gazdag környéknek?

De a testi gazdagság kérdéskörében sokkal fontosabb a lelki gazdagság. És még erről néhány szót. Néha a körülmények alakulása, lehet, hogy a nehézségek vagy a könnyebbségek – mindegy, hogy milyen oldalról közelítjük meg –, mindenképpen Isten oldaláról a terepet akarják biztosítani arra, hogy megvalósíthassa az ő kegyelme kiáradását az övéi életében, meg az övéi életén keresztül. A körülmény alakulása terep az Úr számára. Itt újra a türelem kérdését szeretném említeni. Ugye, a magyarban hosszútűrés és béketűrés. Nincs türelmem. Ehelyett viszont Jézus gazdag létére szegénnyé lett értem, hogy ne az én türelmem legyen a kérdés, hanem az ő Lélek gyümölcseként való türelme.

És egy nagyon kényes helyzetben is megvalósul az Úr kegyelme valósága. Pálnál ez volt, hogy 'elég kegyelem', és elkezdett dicsekedni az erőtlenségével. A 9. részben pedig, itt a Korinthusi 2. levél 9. részében 'minden kegyelemről' beszél: „Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árássa minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségték lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek.” Az 'elég kegyelem' is elég volt, ennél sokkal több a 'minden kegyelem', mert Jézushoz kapcsolódik. Szabaddá tett attól, ami hamisság és bűn és Isten nélkül való, és felszabadított arra gazdagságként vagy szegényként világi értelemben, ami az Úr szerint való.

Nem régen hívta haza az Úr azt a katonatisztet, aki a '89-es változások miatt végül is katonafőnökünk lett itt a Zách utcai laktanyában '90 januárjától. Ő nem érhetett el túl magas rangot azért sem, mert vállalta az ő hitét, templomba járását, de tu-

lajdonképpen egy kedves édesapát vagy nagyapát kaptunk az ő személyében, mert úgy szeretett bennünket a katonaságon. És láthattuk az ő egyszerű életében, hogy használhatta Isten. Akkor már nem Magyar Néphadsereg volt, de még annak indult annak idején, amikor bevonultunk. Tehát a hadseregben teológus előfelvételsek, akik most már nem megaláztatást kapnak, de rettegnek is tőlük az egyházi állapotok vélt lehetőségei miatt, és ott van egy hívó ember, aki szereti Istent és szereti azokat, akiket rábíztak. Egy nagyon boldog katonaidőszak lehetett.

S azért jutott eszembe, mert az Úr pár napja hívta haza, és ő hihetetlen gazdag volt. A katonai pályán nem érhetett el bizonyos beosztásokig, mert valamit vállalt, de számunkra őbenne az Úr kegyelme áradt ki, az Isten ajándékaiként.

Betegágy – itt a 4. részben beszélt arról Pál, hogy lehet, hogy a mi külső emberünk megromlik, de a belső napról napra újul. És az biztos, hogy nagyon nehéz, hogy valaki már nem tud annyi mindent csinálni az Úr ügyében a gyülekezetben, mert fizikailag nem bírja, de akkor is gazdag, és a betegágyon fekvő is sok mindent megélt ebből a gazdagságból bárki is.

Ez reménység és ez a vége, hiszen ezzel kezdtük, Jézus eljövetele reménysége. És Krisztus eljövetele miatt hatalmas gazdagság, dicsőség vár az övéire. De ha mi Jézust minden nap várjuk, akkor mi minden nap azzal a reménységgel vagyunk, hogy ez az állapot bármikor eljöhessen. Addig pedig ebben a földi életben, ebben a mostani állapotban az Úr Jézus gazdagsága, dicsősége megélés.

Gondoljunk arra az egyszerű tényre, hogy amikor az angyalok visszamentek Jézus születésekor, ők a mennybe mentek vissza az ő ottani munkahelyükre, és ott dolgoztak tovább. Az ott biztosan dicsőséges volt. De a pásztorok hova mentek vissza az ő munkahelyük szempontjából? Vissza a juhok mellé. De mindkét közösség ugyanazzal a lelkiállattal ment. Pásztorok visszamentek dicsérve és imádván, magasztalva Istent. A körülményeik elég szegényesek voltak a szó világi értelmében, de Jézus kegyelme közvetítőiként mentek vissza. Az angyalok meg mentek vissza a mennybe.

Gondoljunk bele, hogy Jézus eljövetelkor még az angyaloknál is nagyobb dicsőség és gazdagság vár az Úr népére. Azért, mert Jézus „gazdag létére szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok”.

Te ismered-e ezt? Ezzel indult: „Mert ismeritek...” Itt folyamatos jelentésű ige. Nem csak egyszer megismertem, aztán azóta nem hiszek, hanem megismertem, most is vallom és ezután is ezt vallom mindvégig. Aki ismeri közülünk az Úr Jézust így folyamatosan, annak az életében függetlenül a körülményeitől, mindig Isten kegyelme ragyog föl Jézus életén keresztül.

Ennek a kegyelemnek lehessünk mi is a csatornái azok számára, akik még talán nem ismerik az Urat. És azok között is, akikkel együtt ezt az Urat magasztaljuk és dicsőítjük.

Imádkozzunk!

Magasztalunk azért, mennyei Atyánk, hogy az Úr Jézus végzett el mindent. Ezért lehetünk mi, noha bűnösök és mégis kegyelmet nyert bűnösök, Isten gyermekei, a menyasszonyi nép tagjai. Áldunk, Urunk, amikor ennek az öröme betölt bennünket, betölthet. És valljuk, Urunk, hogy akkor is, amikor lehet, hogy nehézségek vannak, próbák, bocsásd meg, kérünk, ha mégis elkeseredtünk, elcsüggedtünk talán, szegénynek éreztük magunkat. Add, Urunk, hogy annak az öröme, szabadsága hadd töltsön be, amiről most szóltál.

GAZDAG LÉTÉRE SZEGÉNNYÉ LETT ÉRTETEK

Köszönjük, Urunk, hogy az egész életünkkel a kegyelem csatornái lehetünk. Vannak körülöttünk élők is, akik még elveszettek, segíts, Urunk, hogy láthassák életünkön a krisztusi életet. Könyörülj meg abban is rajtunk, hogy egymást is bátoríthassuk, ha ez szükséges. És köszönjük, hogy nálunk is lehet az adakozás, a segítség. Kérünk arra, hogy ebben is hadd tapasztaljuk meg Jézus gazdagságát mindig.

Urunk, köszönjük, hogy a lelki gazdagság ajándéka, az az élet legnagyobb terhei közepette is békességet, nyugalmat, reménységet jelent. Ennek az igazságnak az örömeivel, békességével kérjük újra, Urunk, ahogy az istentisztelet elején is, a gyászolóinknak add a vigasztalásodat. Köszönjük, Urunk, amikor szereteteink emléke is rád mutathat. És kérünk arra, Urunk, hogy a reménység hadd töltsön be mindig bennünket.

Áldunk téged azért, hogy jövő vasárnap az Úr asztalát is megteríthetjük, és így is boldog közösségben lehetünk majd veled. Kérünk arra, hogy minden úrvacsoraosztáskor is az Úr Jézussal való közösség legyen az első számunkra.

Kegyelmedbe ajánljuk most is, Urunk, azokat a testvéreinket, akiknek az elég kegyelemre van szükségük a bajok, a betegségek miatt.

Kárpátalján élő magyarokat, lelki testvéreinket is támogassad. Urunk, tudjuk, hogy milyen nagy ott a szegénység a szó világi értelmében. Kérünk, adj lelki gazdagságot az ő számukra. És mi hadd kérjük, Urunk, hogy testileg is adj ott megoldást, adj ott békességet.

Köszönjük, Urunk, hogy világi vezetőink úgy döntöttek, hogy a szenvedő keresztényeket támogatni akarják. Segítsd meg azok munkáját, akik ezen az államtitkárságon dolgoznak majd. De mindegyik vezetőnknek, Urunk, te adj alázatot, békességet. És Urunk, azt kérjük, hogy ők is lelkiekben legyenek elsősorban gazdagok, hogy lehessenek a te kegyelmed eszközei.

A csendben elmondott imádságunkat is most kérünk, hallgasd meg Jézus érdeméért, Atyánk.

Ámen.

466,1-2. dicséret

Mason Lowell, 1792–1872.

Rád te- kint már hi- tem, Meg- vál- tóm,
Is- te- nem, A Gol- go- tán: Halld kö-nyör-
gé- se- met, És vedd el vét- ke- met;
Mos- tan- tól hadd le- gyek Ti- ed csu- pán.

2. Szívemet töltsse be Kegyelmed ereje Buzgósággal! Meghaltál érettem; Add: szívem s életem Teérted égnessen, Forró lánggal!